

ingen Uenighed om, at det er en ønskelig Ting, at Staten sparer paa sin Renteudgift, og at en Konvertering, som virkelig medfører en formindret Udgift for Staten, er sikker paa at møde Sympati fra Rigsdagens Side; ligeledes er det givet, at Medsættelsen af Rentefoden som Helhed her i Landet er sikker paa i det væsentlige at møde ikke mindre Sympati. Thi deri har det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) utvivlsomt Ret, at den producerende Del af Samfundet har Krav paa, at dens Interesser gaa forud for den nydende Dels, og hvad der end med Føje kan fremføres om de Ulemper, der i forskellige Retninger medføres for en Del af Samfundet ved en lav Rentefod, saa er det dog givet, at i sin Helhed kan dette Hensyn ikke blive afgørende, men at en Medsættelse af Rentefoden maa i Almindelighed anses for at være en ønskelig Ting. Der er imidlertid en enkelt Side af den foreliggende Sag, jeg ønsker at dvæle ved, og det er det, at man ikke maa gøre sig for megen Illusion om, at det Laan, som her tilbydes, er særlig billigt. Det ærede Medlem fra Stubbekøbing gentog Gang, efter Gang, at der tilbydes os her meget billige Penge, og at disse Penge maa vi være meget glade ved at faa fat paa. Min Opfattelse er den, at dette Laan ikke er saa særlig billigt eller gunstigt endda. En Kurs af 93 for et 3 pCt.s Papir medfører jo beregnet direkte efter Kurser allerede en Rente af omtrent $3\frac{1}{4}$ pCt., men hertil kommer, at der er en Række Udgifter, som forringer den Kurs, Staten i Virkeligheden faar. For det første medføres der Omkostninger til et Beløb af 140,000 Kr. — det er godt og vel $\frac{1}{2}$ pCt. Dernæst skal der aarlig betales i Provision af Renteudbetalingerne $\frac{1}{4}$ pCt., og til $\frac{1}{4}$ pCt. af Renten svarer jo ogsaa $\frac{1}{4}$ pCt. i Kurser. Saa kommer dertil endvidere det Rentetab, som Staten lider, indtil den faar Brug for Pengene. Det fremgaar ikke af Lovforslaget og heller ikke af de Oplysninger, der ere os meddelte, at der fra Regeringens Side er truffet nogen Aftale over for Laangiverne med Hensyn til Beløbets Forrentning, indtil Staten faar Brug for Pengene. For saa vidt altsaa Staten bliver nødt til at tage hele Beløbet straks, kommer det an paa, til hvilken Rentefod den kan anbringe Pengene i den Tid, der gaar hen, inden de skulle benyttes. Jeg skulde sætte megen Pris paa, at den højtærede Finansminister kunde give os nogen Oplysning om, hvilke Vilkaar han i saa Henseende venter, at kunne opnaa, men jeg er ikke i Tvivl om, at selv om det lykkes den højtærede Finansminister at anbringe

Pengene paa forholdsvis fordelagtige Vilkaar, vil der dog blive et Rentetab, som til Dels vil strække sig ud over nogle Aar og sikkert som Helhed ikke kan sættes til mindre end 1 pCt. af hele Laanet. Disse forskellige Poster, jeg her har nævnt, beløbe sig til omtrent 2 pCt., saa den Kurs, vi i Virkeligheden opnaar, er ikke 93 men 91. De 9 pCt., der saaledes tabes, maa fordeles paa en passende Amortisationstid. Naar vi da nu samtidig hermed kunne sælge $3\frac{1}{2}$ pCt. Papirer til pari, saa er dette sidste i Virkeligheden væsentlig lige saa fordelagtigt. Jeg ser den egentlige Fordel ved denne Transaktion i det Moment, som ogsaa min ærede Sidemand (Scharling) fremdrog, nemlig det, at det lykkes os at bringe vore Obligationer ind paa et stort udenlandsk Marked, men jeg tror egentlig ikke, at der er nogen Grund til at antage, at det ikke skulde være os lige saa let at sælge $3\frac{1}{2}$ pCt. Papirer som 3 pCt. Papirer. Jeg overser dog ikke, det vil jeg tilføje, den rent psykiske Betydning af dette, at man nævner Ordet 3 pCt.; thi for dem, der ikke kunne regne efter, hvad man i Virkeligheden maa betale, har det vistnok nogen Betydning at kunne sige, at vi nu ere komne ned først fra 4 til $3\frac{1}{2}$ pCt. og saa fra $3\frac{1}{2}$ til 3 pCt., selv om dette er en Misforstaaelse. Jeg siger, jeg under vurderer ikke Betydningen heraf, og for saa vidt er det muligt, at denne Fordel passende lader sig betale med et Par Procent; men vi maa dog helst gøre os klart, at i Virkeligheden er dette Laan ikke saa overvæltet gunstigt. Jeg maa saa endelig nævne det lille Punkt, som allerede er fremdraget fra forskellige Sider, og som den højtærede Finansminister allerede har givet Oplysning om, men som jeg maa tilstaa dog endnu ikke staar fuldtændigt klart for mig lige saa lidt som for min ærede Sidemand. Det er denne Kursforskel ved Omregningen fra Kroner til Francs. Beregnet efter Pari, det vil sige 100 Francs lig 72 Kroner, svarer 700 Francs til 504 Kroner, ikke til 500 Kroner. Hvis det nu er Tilfældet, at hele Laanet bliver betalt Staten enten i Kroner og da med 504 Kroner for hver Obligation, der lyder paa 500 Kroner, eller hele Laanet bliver betalt i Francs med 700 Francs kontant, saa er der ikke noget Tab for Staten, og saa opvejes paa den anden Side disse 4 Kr., der tilsyneladende vindes paa hver 500 Kr., i Realiteten derved, at Staten skal forrente efter den samme Kurs og rimeligvis, naar Laanet en Gang skal indfries, ogsaa bliver nødt til at indfri det efter samme Kurs — altsaa Staten hverken vinder eller taber. Men hvis Forholdet er det, at det staar